

El 1922 hom crea a la Beguda Alta la *Societat Unió Begudenca* per tal d'acollir la coral *Germanor Begudenca* d'aquell veïnat. Per aquelles dates Ambrós Bros Almirall, un masquefí que havia entrat a ballar en la colla de bastoners de Masquefa el 1916, vivia a la Beguda. Ambrós era un jove que tenia molta falera pels bastons i com que allí no en ballaven, el 1923 va decidir de fundar-ne una amb altres begudencs.

Fill de bastoner, neix a Masquefa el 20 de juliol del 1886¹⁰⁰. Poc després de tornar del Servei Militar marxa cap a la República de l'Argentina cercant fortuna o, si més no, feina. Sent allà va contraure matrimoni per poders el 1911

amb una noia de Masquefa i tot seguit retornà a la vila. Va ballar uns anys a la colla de Masquefa fins que a principis dels anys vint del segle XX s'estableix definitivament a la Beguda Alta, on morirà a finals dels anys cinquanta.

85. Colla dels Bastoners de la Beguda Alta.

Ball de Xotis a l'envelat.

Cedida: Societat Recreativa Unió Begudenca.

86. Colla dels Bastoners de la Beguda Alta.

D'esquerre a dreta. Fila d'abaix: Jordi de cal Lluís, De ca l'Hostal, Josep de cal Camilo, Pep de cal Ebanista, Pepito de cal Vernet.

Fila de dalt: Flabiolaire Tonet Matador, ?, Salvador de cal Carter, ?, ?, cap de colla Josep Maria de cal Anton, Quimet de cal Quimet, De cal Gimferrer,?

Cedida: Societat Recreativa Unió Begudenca.

La primera colla va ballar pocs anys, al menys fins el 1927, però abans de la Guerra Civil ja era dissolta.

Hom la va tornar a organitzar els anys 1950, romanent activa una dècada, fins que es va tornar a desfer. Novament la recuperà el 1995, integrada en la colla de Bastoners de Martorell, de qui adoptaran el model de vestit. L'any 2000 s'independitza de la colla de Martorell i

comença a prendre consciència de la necessitat de recuperar el seu vestuari tradicional. Finalment es torna a desfer a mitjans de la present dècada.

¹⁰⁰ APM. Baptismes 1871/1887. Pàg. 234.

El vestit

Com hem dit més amunt, hi ha una part en la Beguda que es Terme Municipal de Masquefa i fos per aquesta raó o bé perquè Ambrós era masquefí, el cert és que van decidir d'adoptar el model de vestit dels de Masquefa però introduint-hi alguna variant. Aquestes van ser: Afegir un vió blanc més al faldellí¹⁰¹ (es a dir: tres en total) portar mitjons de color vermell i espadnyes que no eren tapades, tot i que blanques.

Actualment, a la colla de Masquefa hi ha alguns balladors que porten el faldellí amb tres vions i no saben perquè. La proximitat de les dues colles i la necessitat d'aprofitar les peces del vestuari en anys d'escassetat va fer que alguns homes demanessin o heretessin les robes dels begudencs i que poc a poc s'anessin barrejant els dos models de faldellí. El mateix Àngel Matas, per sortir a ballar el primer cop l'any 1932, va haver de demanar el vestit a una casa de la Beguda. Aquest faldellí en duia tres, de vions.

Tenien bandera pròpia.

Les músiques i els balls

Tradicionalment, a la Beguda sempre van ballar al so del flabiol. La manera de ballar era gairebé idèntica a la de Masquefa: saltant, amb l'estirabot més curt, però. i fins algun ball era igual en la coreografia.¹⁰²

En Joan Amades va recollir d'en Pau Matador tres tonades que interpretava per els bastoners de la Beguda.

En la colla dels anys 1950 tenien com a flabiolaire el seu germà Tonet i algun altre músic que substituïa aquest últim quan no podia venir i el qual no hem identificat.

87. Colla dels Bastoners de la Beguda Alta.

Ball de Terra.

Cedida: Societat Recreativa Unió Begudenca.

XOTIS: És una variant del Xotis de Cares de Gelida. El 1948 Aureli Capmany recull en el seu llibre sobre les músiques de Gelida la tonada del Xotis interpretada per en Tonet *Matador*. Comparades les dues partícels¹⁰³ la música és la mateixa amb mínimes variants.

PAVANA: És el mateix cas. Tenim una transcripció de la mateixa música de cada un dels dos germans *Matadors*. Segons Àngel Vallverdú i Robert Rovira és una peça molt pausada i cerimoniosa¹⁰⁴.

BURGIT: Tan sols tenim la transcripció del *Matador gran*, recollida per Amades. *Es tracta d'una variant del Gloriós, que hom també el balla a Masquefa*¹⁰⁵.

¹⁰¹ Antoni Marimon Torres (1991).

¹⁰² Ball de Terra.

¹⁰³ La que va recollir Joan Amades: *Cançoner Popular, Memòries de Missions de Recerca, excursió del 2 de novembre de 1927 a Sant Llorenç d'Hortons, Document número 62, Xotis del Ball de Bastons de la Beguda Alta*. I la que hom pot consultar en el llibre de Capmany: *Ball de Bastons de Gelida* (1948), *Xotis de Cares*.

¹⁰⁴ *Les Músiques dels Balls de Bastons i el seu context* (2005). A Masquefa no es balla el Gloriós des dels anys 1980.